

[Honoré]

smid-væk-princip og den skødesløse holdning over for de begrænsede ressourcer, der ligger bag.

Vi ønsker en genbrugslovgivning, hvorved vi kan lette presset på miljøet og opnå valutabesparelser, og vi har lagt mærke til, at Industrirådet har stillet sig positivt over for dette lovforslag.

Vi er også klar over, at skal man virkelig gennemføre genbrug, må man være konsekvent: så skal der indsamles de fornødne mængder af papir, og vi vil forholde os konsekvent til gennemførelse af dette princip.

Men dermed være ikke sagt, at vi på forhånd vil sluge alt, hvad dette lovforslag indebærer. Vi må have en række spørgsmål afklaret forinden. Vi må ikke mindst have de økonomiske konsekvenser belyst, idet, som tidligere nævnt, tyske og svenske erfaringer tyder på, at økonomien i genbrug af papir ikke er særlig god. Vi vil også være bange, hvis gennemførelse af lovforslaget betyder, at private virksomheder, der indsamler genanvendelsepapir, bliver ramt heraf.

Vi noterer selvfølgelig også, at lovforslaget rummer store bemyndigelser til ministeren. Således har venstres ordfører gjort opmærksom på, at faktisk er ministeren i stand til pludselig at forbyde de mælkekartoner, som vi har, og påbyde indførelsen af flasker, uden at vi har noget som helst at skulle have sagt til det i folketinget. Det er for mig at se en meget, meget stor bemyndigelse, som jeg stiller mig temmelig tvivlende over for, men vi er positive over for principperne bag forslaget, og i vores endelige stillingtagen til det vil kristeligt folkeparti se på, hvordan balancen er mellem samfundsøkonomiske og erhvervsøkonomiske synspunkter.

Hjortlund Christensen (DR):

Lovforslaget om genbrug har flere sider. Den ene side er i disse dage et politisk slagord, og det kan vel også have sin betydning. Men i henseende til verdens store ressourceforbrug er det ønskværdigt, om man kunne spare og genbruge.

Et af de store og største problemer, der ligger i en gennemførelse af forslaget, er det økonomiske. Det er enorme ressourcer og enorme midler, der skal til for at få dette op at stå. Man kunne stille sig to spørgsmål. Det ene er: har vi råd til at gennemføre lovgiv-

ningen? Og det andet spørgsmål er, om vi har råd til at lade være.

Dertil må siges, at der eksisterer i allerhøjeste grad en genanvendelse på mange områder. Nu er man tilbøjelig til altid at tale om papir, men der er andre steder, hvor der kan sættes ind. Der må i al fald tages hensyn til, hvad der er mest økonomisk at genanvende. Det spørgsmål, man i økonomisk henseende må stille sig, må være, om samfundets borgere vil gå ned i realløn for at få disse ting gennemført, for det er den kendsgerning, der ligger i det. Det bliver en bekostelig affære, og hvem andre end borgerne vil komme til at lide under det? Det er sådan set det helt politiske i sagen.

Man kan også spørge: hvordan ligger det med vores nabolande? De oplysninger, vi umiddelbart har, giver ikke anledning til nogen større aktivitet på det område. Og i øvrigt: hvis vi gennemfører en sådan lovgivning, får vi en konkurrenceforvridende situation, som vi måske ikke har råd til at leve med uanset de ønsker, der nok kunne være omkring loven.

§ 11 og den bemyndigelse, ministeren gives, vil jeg da, som så mange andre ordførere har været inde på det, sætte et stort spørgsmålstegn ved, selv om det ikke skal være udtryk for nogen mistillid. Men der ligger en fare i den slags ting: det er, ligesom det helt løber fra lovgivningsmagten.

Man kunne også stille et andet spørgsmål i henseende til papir og alle de forbrændingsanstalter, man har. Hvis man tager alt papiret, det positive affald, fra, er det et spørgsmål, om man skal til at bruge fast brændsel for at gennemføre en effektiv forbrænding af alle disse andre materialer, som naturligt ikke kan genbruges.

I øvrigt er det min overbevisning, at der bør forskes vedrørende sammensætning af materialer, som anvendes til bl. a. limning, farvning og en masse andre ting, og i øvrigt bør man afvente fremgangsmåder, som giver økonomisk grundlag for genbrug.

Til sidst vil jeg gerne sige, at det er min opfattelse, at de private initiativer kan løse denne opgave. Fra rettsforbundets side må jeg beklage, at vi ikke er med i udvalget, men vi vil ikke afvise forslaget. Jeg tror, mit ønske skulle være, at der vil blive en blød start og en realistisk bedømmelse, hvis der endelig skal lovgives på området.